

Виходить у Львові
щодня (крім неділь і
гр. кат. свят) о 5-ій
годині по полудні.

Реданція і
Адміністрація: ул.ця
Чарнецького ч. 12.

Письма приймають ся
лишь франковані.

Рукописи
звертають ся лиш на
окреме жадане і за зло-
жнем оплати поштової.

Реклямації
квашапечатані вільні від
оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата
у Львові в агенції
дзєвників пасаж Гавс-
мана ч. 9 і в ц. к. Ста-
роствах на провінції:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть роу „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодинокє число 2 с.

З поштовою пере-
силкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодинокє число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — Делегації. — Поєдинок
Векерлого. — Смерть убийника Сарафова. —
Вісти з Бельгії.

На суботнішнім засіданю палати послів
зголосили внесеня між иншими: пп. Гломбинь-
ский і Птась о зміну §. 34 закона з 28 грудня
1887 о обезпеченю робітників від випадків че-
рез унормованє терміну переселеня і усталеня
побору вкладок зі сторони закладів обезпеченя;
п. Галь о управильненє службових відносин
офіціантів і канцелярийних помічників в дер-
жавній службі; п. Бузек о управильненє від-
носин службових персоналю державних зелі-
зниць; п. Мойса о поліпшенє платні евіден-
ційних урядників краєв. оборони при ц. к. ста-
роствах. Інтерпеляції внесли між иншими: п.
др. Стахура в справі поступованя в справах о
обиду чести зі сторони галицьких судів і в
справі признаня прав рускої мови в судах
всхідної Галичини, особливо в самбірськїм по-
вітї; п. о. Ст. Онїшкевич в справі поступова-
ня судів в Мостисках і Перемишли против Ми-
хайла Левицького, в справі нехтованя рускої
мови скарбовою дирекцією в Самборі і в спра-

ві поступованя судового ад'юнкта Ангельского
в Рудках; п. др. К. Левицький в справі гро-
мадської господарки в Конюхах; пп. Пігуляк
і Й. Ставішевский (людовець) в справі гром.
выборів Жихові; п. Морачевский в справі від-
даленя двох салінарних робітників в Калуши,
п. Дашинський і Морачевский в справі заря-
дженя з причини небезпечности повени в Кра-
кові і Подгуржу; п. Цьонгло в справі безплат-
ної їзди зелізницями державними для резерві-
стів, які їдуть на контрольні зібраня і в спра-
ві підвишеня емеритур войскових інвалідів;
п. о. Йос. Фолис в справі уживаня польської
викладової мови в школі в гром. Повітно; п.
Гр. Цеглиньский в справі переслудованя гро-
мад в добромільськїм повіті зарядом камераль-
них дібр; п. др. Евген Левицький в справі не-
пошанованя гр. кат. свят в Галичині; п. Мо-
рачевский в справі демольованя зелізничих ба-
раків в Стрию; д. Евген Левицький в справі
недостачі руских шкільних книжок в Галичи-
ні; п. др. В. Охримович в справі надужитя
власти при видаваню паспортів для худоби в
Заліщиках; п. др. Бачинський в справі вико-
нуваня ветеринарийних приписів в Тернополи
і в справі отвореня двох нових аптек в Сня-
тині; п. др. К. Трильовский в справі поступи-
ваня секретаря суду Рибідького в Коломиї; п.
Брайтер в справі донесеня дзєвників о всіля-

ких відзначеня послів з нагоди полагоди уго-
ди. П. Едек (христ. соц.) поставив внесене
о зміну шкільного закона в тім напрямі, щоби
обовязок учащаня до школи в сільських грома-
дах скористати з 8 літ на 7. — В дальшій
дискусії над бюджетовою провізорією генер.
бесідник „за“ п. Ствертня вказав на дисгармо-
нію, яка повстає з того, що з одної сторони
держ. каси переповнені а з другої сторони всі
в державі невдоволені. Приходить до заклю-
ченя, що податкова система вимагає конче ре-
форми. Бесідник займав ся відносинами реміс-
ників і жадає для них податкових пільг. Сам
доказ уздібненя не може помочи ремісникови,
в першій лінії потреба їм дешевого кредиту в
цілі набуваня сирівця і зрядів. Що відно-
ситься до промислових властей, то они за-
мість помагати роблять лише всілякі труднощі
і від усуненя їх залежить поступ і розвій про-
мислу і ремесла. Домагає ся будови мешкань
для вязничних дозорців в Станиславові із
заведенєм часового авансу урядників, щоби не
було протекції.

Против бюджету промавляв відтак руский
саціаліст п. Остапчук, почім бюджетову про-
візорію ухвалено. Дальше по короткій диску-
сії палата приняла предложене о обниженю
податку від цукру згідно з ухвалою бюджето-
вою комісії, відтак поладжено ряд дрібних

11)

Ісландія

єї природа і єї жителі.

(Після Лехман-Тарнава, др. Пудора і др. на-
писав К. В.).

(Дальше).

8. Дещо в ісландської історії.

Ісландці є скандинавского походженя.
Майже в тій самій порі як Варяги прийшли
із Скандинавії на Русь, перенесла ся із Скан-
динавії одна часть Норвежців на Ісландію.
Перший, що від 874 р. осів був тут постійно,
оснувавши собі свою оселю в тім місці, де ни-
ні Рейкьявік, був якийсь Інгольф. За тою пер-
шою оселю слідували другі. Зпершу мала тут
кожда оселя свою окрему управу а начальни-
ком єї і рівночасно судією був начальник сьвя-
тині, врей або духовний. Пізнійше однак спо-
лучили ся всі оселі разом і утворила ся під
проводом начальників племен аристократично-
республіканська держава а основу до неї дав
якийсь Ульфліоте в 930 р.

Більше як триста літ, бо від 930 до 1262
р., творила Ісландія независиму державу, ко-
трої управою займав ся альтінг або збори най-
сьвідомійших людей зі всіх сторін острова під
проводом свого президента або як єго називано
„голосителя законів“. Що літа збирав ся той
альтінг в долині Тінгвадла на нараду і тут
видавав закони і залагоджував найважнійші

справи держави. Але коли начальники племен,
аристократи, завели спори з собою, піддала ся
Ісландія остаточню в роках 1262 до 1264 вер-
ховній власти норвежского короля, але під тим
головним услівєм, щоби старі закони краєві
позістали ненарушені. Короля мав заступати
на Ісландії назначений ним єго заступник або
намістник, званий „ярль“ (англ. ірль — earl).
В письменнім договорі зазначено ще виразно,
що Ісландці на случай несповнення поставле-
них ними условій будуть уважати ся за звіль-
нених від своїх з'обовязань супротив короля і
єго спадкоємців.

В 1380 р. перейшла Ісландія разом з
Норвегією на даньську корону, але в єї держав-
но-правнім становищі не змінило ся нічого.
Не змінило ся й тоді, коли в 1662 р., в два
роки по заведеню в Данії наслідного королів-
ства витуманено від Ісландців хитрим спосо-
бом признанє абсолютизму в той спосіб, що ка-
зано їм зложити присягу вірности королеви
Фридрихові III. і єго наслідникам. Небавом
опісля нарушено неодн старий закон краєвий,
бо під кінець сімнадцятого століття заведено
на Ісландії нові уряди в адміністративній до-
розі а верховне веденє ісландських справ пере-
несено до Копенгаги. Альтінг ніби то задер-
жав ще був свою судейську і законодавчу
власть, але єго вплив ставав щораз слабший,
аж єго в 1800 р. зовсім скасовано і заступлено
висшим судом в Рейкьявіку.

В тім стані позіставала Ісландія відтак
ще через три десятилітє, навіть ще й тоді,
коли миром в Кіль в 1814 р. відобрано Нор-

вегію від Данії, але полишено при ній Іслан-
дію. Внаслідок всіляких адміністративних по-
рядків, іменно під взглядом торговлі, відтак
внаслідок пошести і зарази на худобу, великих
землетрясеня, вулканічних вибухів і обложеня
острова морскою кригою Ісландці так були під-
упали, що не мали сили ставити опору нару-
шваню їх прав. Навіть число жителів так бу-
ло зменшило ся, що коли в часі независимої
держави виносило около 100.000 душ, спало
в 1801 р. аж на 47.240.

Аж по французській революції в липни
1830 р. повіяло иншим духом. Заходом кількох
ісландських патріотів удало ся виробити то, що
в 1843 р. Ісландія одержала знову свій аль-
тінг, хоч лиш яко дораджуючі збори, котрі ма-
ли займати ся виключно лиш ісландськими
справами. Коли відтак в 1849 р. Данія одер-
жала конституцію і законодатний парламент
а даньські основні закони, хоч з деякими обме-
женнями, мали одержати важність і для Іслан-
дії, спротивили ся тому Ісландці під про-
водом свого геніального політика, архіваря Йо-
на Зігурдсона, і покликуючись на старий до-
говор ще з 1262, котрий зберіг ся й доси в
рукописи, зачали домагати ся самостійного ста-
новища Ісландії в звязи даньської корони зі
своїм власним міністром, котрий мав би свій осі-
док на Ісландії і був одвічальний перед аль-
тінгом. Отже Ісландці домагали ся персональ-
ної унії з Данією.

Розуміє ся, що тому спротивило ся дань-
ске правительство і не допустило до того. А що
Ісландці зі своєї сторони не хотіли признати

предложено та справоздане комісії посольської ненарушимости і комісії для елементарних нещастя. Президент палати, закривши засідане, пожелав послам і членам правительства Невого Року. Речинець слідуєчого засідання буде поданий послам до відомости в письмений дорозі.

Палата панів приймала на суботнішнім засіданю закон о дальмацких залізницях, відтак всі угодові закони в третім читаню, а по довшій дискусії також бюджетову провізорию. Предложено о обниженю податку від цукру відослала палата послів до бюджетової комісії.

Повне засідане австрійської делегації відбуло ся в суботу вечером. По переведеній дискусії ухвалила делегація бюджетову провізорию у всіх трох читанях, а президент др. Фокс забрав засідане, желяючи делегатам ве селих съвят.

Як звісно, голосний угорський посол Польоній визвав президента кабінету др. Векерлього на поединок. Про час і місце поединку знали тільки міністри і дуже тісний кружок приятелів Векерлього. Векерле промавляв вчера о 1 годині в угорській делегації, почім о год. 1½ відійшов до своїх комнат. Хоч там ждали на него достойники, дневникарі і богато інших осіб, Векерле вийшов незаметно з своїх комнат і удав ся на місце поединку. Его секундантами були секретарі державні Гадік і Болгар, секундантами Польоніого посла Каш і Генц. Поединок закінчив ся в тій спосіб, що в часі борби Польоній віддав свою шаблю секундантови і поступивши до Векерлього, перепросив его, заявляючи, що не мав наміру обиджувати его. Векерле приймив перепросини і подав Больоніому руку. Сейчас по поединку

данських законів основних для свого краю, по встав для них абсолютизм ще в своїй давній силі, підчас коли в Данії була вже конституція. Але Ісландці вели ще дальших двацять літ завзяту борбу о свободнійшу конституцію, аж остаточно король „з власної волі і власти“ „дарував“ Ісландцям в 1874 р. з нагоди торжества 1000-літнього ювілею заселеня Ісландії відповідаючи їх бажаням конституцію, підчас коли ще в 1871 р. управильнено державно-правне і фінансове становище Ісландії в данській державі окремим законом, котрого однак Ісландці не хотіли приймати для того, що его ухвалено без участі альтінга.

На тих обох законах опера ся від тепер ісландська конституція, після котрої Ісландія була нероздільною частию данської держави з окремими правами краєвими та своєю власною автономією фінансовою і у всіх спеціально ісландских справах мала своє власне законодавство і свою адміністрацію. Король виконував найвищу власть над всіма ісландскими справами через одного міністра для Ісландії, котрий був одвічальний перед альтінгом лиш що до виконуваня конституційного закона. Найвищу місцеву власть правительственну на Ісландії мав іменованій королем під одвічальністю міністра і менкаючий в краю „краєвий начальник племені“ (губернатор), котрий в імені правительства порозумів ся з альтінгом.

Альтінг, поділений на висшу і низшу палату, складав ся з 36 членів, з котрих 30 вибирав нарід а 6 іменовував король. Висшу палату складали 6 членів, іменованих королем і 6 вибраних народом; низшу палату прочих 24 членів. Альтінг збирав ся що два роки на засіданя, але без позволеня короля не смів довше радити як шість неділь. Для важности ухвали треба було в кожній палаті більшости двох третин голосів. Коли обі палати не могли згодити ся, то сходили ся разом а тоді рішали також більшостию двох третин голосів; лиш коли розходило ся о ухвалене фінансових законів, тоді рішала звичайна більшість.

Але дарована конституція — каже Петіон, найліпший знаток ісландских відносин,

дано о тім знати Цесареві, котрий виявив вдоволене з такого закінченя справи.

Румунська часопись Adevorul доносить: Перед трема днями прибув до Джурджева якийсь Болгарин. Позаяк его поведене будило підозріне, арештовано его. Переслуханий на поліції, подав, що називає ся Кароль Снуф і їде в торговельних интересах до Відня. На поручене префекта джурджерської поліції має бути відставлений до Букарешту. В часі їзди до Букарешту той Болгарин коло стації Відра вискочив в вагона. Поїзд сейчас задержано, але Снуф скочив так нещасливо, що дстав ся під колеса поїзду і погіб на місці. Тіло его перевезено до Відри і там похоронено. Коли вість о тім дійшла до Букарешту, поліція тамошна висказала здогад, що той Снуф може бути Паніцю, убийником провідника македонских ворохобників Сарафова. Вислано проте до Відри фотографії Паніца, відкопано трупа того Снуфа і пересвідчено ся, що померший був дійсно Паніцю, убийником Сарафова.

Н О В И Н К И.

Львів, дня 23-го грудня 1907.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Міністер справедливости переніс дальше ад'юктів судових: Ів. Коптюха (не Калустинського, як хибно було подано в посліднім числі) з Борщева до Ходорова і П. Устияновича в Селетині до Садагури; — надав ад'юктам судовим посади: Ігн. Гошовському в Дрогобичи, Мойс. Васерманови в Сятині і М. Гавсатерови в Гурагуморі; — іменував ад'юктами судовими авскултантів: Мих. Догомилу для Селетина, Богд. Дідицького для Кут, Вол. Щуров.

за котрим подаємо сей коротенький начерк — має звичайно сумнівну вартість. То само відноситься ся й до ісландської. Бо хоч край від часу тої конституції, а поправді вже від часу своєї фінансової самоуправи поробив на многих як економічних так і культуральних полях величезні, проте нечувані поступки, то таки показала ся она під многими взглядами зовсім невідповідна для ісландских відносин. Показало ся, що як одвічальність міністра так і одвічальність краєвого начальника племені суть дуже недостаточні і що право правительства іменувати половину членів висшої палати може спити всякі реформи, недюби правительству. Але найбільше невдоволене викликувала зовсім справедливо тоту дивну практику правительства, що оно не іменовало ніколи окремого міністра для Ісландії, лиш віддавало ведене ісландских справ данському міністрови справедливости яко побічний уряд, без взгляду на то, чи він ознакомлений з ісландскими відносинами і чи бодай знає ісландську мову.

Згадані обставини стали ся причиною того, що вже в 1881 р. завела ся нова борба о основну ревізію конституції. Ісландці домагали ся свого власного краєвого правительства з начальником краю та іменованим ним міністром, одвічальним перед альтінгом, котрі би разом творили краєву раду і обговорювали на ній всі закони і всі важнійші правительственні діла. Право короля іменувати послів до альтінгу мало би бути зовсім знесене і т. д. Мимо того, що обі палати альтінгу ухвалили такі закони, не одержали они королівської санкції.

Позаяк не було вигляду, щоби так далеко сягаючі жаданя можна було в недалеких часіх переперти, уложив ісландский надзвичайний доцент на університеті в Копенгазі, др. Вальтєр Гудмундсен, котрого в 1894 р. вибрано до альтінгу, нову програму для ревізії конституції, на котру згодило ся приватно також і правительство.

(Дальше буде).

ского і Ігн. Мрововицького для львівск. вис. суду; Фр. Висоцького для Бучача, др. Фил. Танненбаума для Тлустого, др. Ів. Гольдфельда для Снятина, А. Галіпа для львівск. вис. суду, Леон. Мацілянського для Зборова, др. Як. Поврозніка для Рави руск., Юл. Шиха для Садагури, Йос. Гехта для Сокаля, Ад. Лянґера для Грималова, Вол. Дейницького для Борщева. Ор. Замбу для Борині, Ів. Комаринського для Мельниці, Ев. Кузя для Борині, Йос. Кульчицького для Городенки, Конст. Дуба для Бучача.

— **Дрібні вісті.** В Мостисках відбудуть ся загальні збори філії „Прогрєсиві“ дня 27 с. м. о 11 год., а збори такоїж самої філії в Товмачи відбудуть ся дня 30 с. м. о 2 год. — Щєз без сліду перед 6 днями з дому свого онікуна Андрій Шеремета, ученик III кл. гімназ. — Самуїлови Ісаакowi Бенґелеви, замешкалому в Ринку ч. 23, згинули вчєр в склепі 3 пакети з кількатицяти сафірами вартости 1500 К. — В пошійшій поїзді, їдучім з Риму до Анкони, знайдено недалеко стації Фоліня в I кл. тіло якогось чоловіка з вбитим в око штилятом. Доходження показали, що убитий називав ся Арведін і був інженером та походив з Верони.

— **Пригода вознього.** Андрій Ціхоцький, судовий возняий, одержав приказ доставити до арешту засудженого дорожжаря Володислава Чорного. Три дні шукав его на площа стрілецькій, де повозив дорожкою ч. 87, отже вискочив до дорожки, щоби его задержати. Тимчасом дорожжар затяв коні і чвалом пігнав аж на ул. Замарґинівську за стару рівицю над отверте русло Полтви. Тут удало ся возньому вискочити з дорожки, користаючи з того, що дорожжар зачєв їхати поволіше і завзивавав публіку, щоби кинула вознього до Полтав. Діставши ще на пращанє від дорожжаря батогом, явив ся возняий на поліції, де заізвав Чорного о увязненє і побите.

— **„Жизнь за царя“.** В день сьв. Николая яко в день іменин царя прийшло в петербургскім театрі, в Маріинській опері до великої маніфєстації двірського товариства. В театрі грали Глінки оперу „Жизнь за царя“. На представленє явило ся багато членів ради державної, сенаторів, генералів, царских ад'ютантів, офіцерів від гвардії, богато дам в пишних туалетах і множество всіляких інших двораків. Було також багато членів Думи належачих до партії більшости. Був також президент міністрів Століпін і всі міністри. Представленє розпочало ся царским іменєм „Божє царя храни“, котрой відсичано в часі представленя може яких 20 разів, а одушевленє було так велике, що всі присутні співали; масі так були взоружені, що аж плакали, інші кричали „Гурра!“ а ще інші вилазили на крісла і вимахували хустками. Навіть коли опера скінчила ся публіка ще не хогіла виходити, так була одушевлена. Серед того одушевленя помер нагло міністер торгівлі Філософов. Він в своїй лџожі ч. 13 підчас маніфєстації крикнув грімко „Гурра!“ усміхнений нахилив ся через бар'єру і нараз зблїд і впав неживий. Удар серця зробив конець его житю. Була то справді „Жизнь за царя“.

— **Способом капітана з Ізенітк** докрано у віденськім арсеналі рабунку на великі розміри. Стало ся то в саме полудне о 12 год. Перед будинок арсеналу зайкав якийсь поручник рахунковий, котрий після опису міг мати літ около 28, з чертами лица визначно жидівського типу, з великими вусами і цвікером на носі. Офіцєр той заплатив дорожку і пішов до тої частки арсеналу, де містять ся склад оружя артилерії. Там важадав від підофіцєра, що робив там службу, ключий до каси, в котрій містять ся гроші всіх полків, переховувані тимчасово в арсеналі. Поручник виступав дуже певно і промавляв в тоні команди. Позаяк підофіцєр не мав ніякого підозріня, бо дожидав як раз комісії, котра мала перевести ревізію, віддав ему ключі тим більше, що офіцєр сказав ему, що прийшов з наказом зревідувати каси 42 п. і здати о тім рапорт команді дивізії. Коли одержав ключі, замкнув ся сам в комнаті і, як опісля показало ся, виважив двері каси 42 п. артилерії та забрав звідтам 28.000 К готівкою і кияжочку каси оцадности на 1500 К. Здав ся, що хотьє підчас рабунку ему перешкодив або може бояв ся, щоби его не прихоплено на вчинку, бо не докінчив вже своєї роботи лиш в найбільшій поспіху вийшов з арсеналу, всїв до дорожки і відїхав. Небавком явила ся дійсно комісія касова 2 го п. корпусної артилерії, щоби обняти касу і она то викрила рабунку.

— 3 „Народної Торговлі“. На численні запитання про умови, на яких приймаємо учеників купецьких на практику в нашій стоваришенню, заявляємо, що в міру місця приймаємо їх на чотири роки на таких умовах: Ученики, котрі укінчили менше як другу класу шкіл середніх або відлових, а вже не менше як чотирикласову школу народну, позостають на науці через перший рік на цілковитім удержанню родичів крім помешкання, бо тоє дав наше товариство. Ученики, укінчивші з добрим поступом другу класу шкіл середніх, відлових або семнарий учительських, дістають по піврічній практиці по 20 кор. місячно і помешкання, а з вищим підготовленем шкільним вже по трох місяцях науки по 20 кор. місячно і помешкання. В другім році науки дістають всі ученики по 20, в третім по 30, а в четвертій по 40 кор. місячно і помешкання. Проба триває найдовше два місяці, котрі на случай задержання ученика в науці вчисляють ся до літ практик. — До подання о прийняте треба додати: метрику, свідоцтво шкільне з посліднього шкільного півроку і договір підписаний отцем взглядно оікуном. Формуляр на договір на жадане висилаємо. — Дирекція.

— **Зелізняця Львів - Стоянів.** З весною слідуючого року розпочне ся будова нової льокальної залізняці Львів Стоянів а за півтретя року буде она віддана до публичного ужитку. Причиною такого довгого часу будови є недостаток будівельного матеріялу на місці і коначність спровадження его з далеких сторін. Шлях нової залізняці буде починати ся на двірці Львів-Підзамче, котрий буде розширений коштом двох мільонів корон. Найблизшою зараз стациєю будуть Ляшки-Дубляни, потім Запитів коло Яричева, Руданці-Ременів, Колодно-Жовтанці, Честині (перестанок), Камінка Струм., Сілець-Беньків, Воля холоївська, Холоїв, Павлів (перестанок), Радеків і Стоянів. Найбільші двірці будуть в Камінці струм. і в Стоянові. Весь шлях буде мати 87 км. Основний капітал львівсько-стоянівської залізняці вносить загально 11,300.000 К., а то: край дає 6,400.000 К., держава 4 міль., а інтересенти 820.000 К.

— **Ізза пса.** В своїм роді незвичайний драмат родинний закінчив ся онюгда перед судом в місті Ессен в Німеччині. Гірник Вільгельм Кільман по якійсь суперечці з братом Фридрихом в червні сего року, дав знати на поліцію, що 19-літній син брата пів року перед тим убив в місцевості Нідерштер якогось пса. Фридрих Кільман, щоби охоронити свого сина від кари, мав намовити жінку гірника Боос, щоби она зізнала, що то не его син Альберт убив пса, але таки сам его стрий Вільгельм, котрий зробив на него донос до поліції. Опісля арештовано старого Фридриха Кільмана і его сина Адалберта яко підозріних о то, що намавляли свідка до складання фальшивого свідочтва. Фридрих взяв собі то арештоване так до серця, що повісив ся в арешті. Коли его жінка о тім довідала ся, дістала від зворушення удару серця і померла на місці а донька по страті родичів дістала від зворушення вибуху крові і ледви єї уратували від смерті. Молодий Альберт Кільман, котрий в так трагічний спосіб стратив обоє родичів і мало що не стратив ще й сестри, мусів відповідати перед судом о намову до фальшивого зізнання. Суд увільнив его мимо обтяжуючих зізнань пані Боос.

— **Краєвий союз господарско-молочарський** в Стрию видав всі потрібні друки 1) для молочарських спілок, а крім того журнал, який надає ся для всіх господарських і промислових спілок основаних на статутах Краєвого Союзу Кредитового; набути можна по 6 сот. за 1 аркуш; 2) річні замкненя рахункові в білянсом по 10 сот. за аркуш, 3) 400 подвійних касових асигнат в оправі 2 К., 4) декларації й реєстр на 700 членів в одній книжці, дуже практичні для сільських спілок, в справі 3 К.

† **Померли:** Василь Лопачак, студент прав, упокоїв ся дня 19 с. м. в наслідок грудної недуги в 23-ім році життя. — Григорій Магера уч. IV кл. гімназіальної в Золочеві помер дня 17 с. м. в 15 р. життя. Члени бурси філії „Просвіти“ в Золочеві, котрої покійний був питомцем, рішили гроші зібрані на вінець обернути на удержан-

ня одного убогого а пильного ученика до кінця сего шкільного року.

Телеграми.

Краків 23 грудня. Вчора відбули ся збори соціально-демократичної партії в справі дорожні. Промавляли посла Дашанський, Діаманд і Ліберман.

Варшава 23 грудня. Пять робітників обжалованих о замах на агентів охрани засуджено на смерть через повішення.

Варшава 23 грудня. В ночі розбито касу виділу каналізації в тутешнім магістраті і зрабовано з неї около 10.000 рублів. Викрито, що крадежі допустив ся возний магістрату. При ревізії знайдено у него половину гроший. До помочи прибрав він собі фахових вломників, котрих украв в бюрі; він не хоче їх видати.

Берлін 23 грудня. Нинішня розправа в процесі Мольткого і Гардена була з початку тайна; трибунал радив над дальшими внесеннями доказовими. Відтак переслухано яко свідка адвоката Ельха, котрий заступав паню Ельде в єї процесі розводів з Мольткем.

Букарешт 13 грудня. Донесенє часописи „Adverul“, мов би в трупі якогось Болгарина, котрий в дорозі з Джурджева вискочив з поїзду і забив ся, розпізнано тіло Панци, убийниє Саратова, єсть зовсім безосновне. (Гл. „Вісти політичні“).

Петербург 23 грудня. (П. А.). Урядово доносять, що тутешна поліція відкрила групу революціоністів, котрої цілю було виконанє замахів против кількох висших урядників. Доси арештовано 5 осіб і сконфісковано склад оружя, бомб і матеріяли до роблення бомб.

Тобріс 23 грудня. Шах приймив вчора дипломатичних заступників Англії і Росії і зложив перед ними урядове увірене, що не має наміру зносити конституції, але противно буде старати ся вести конституційне правління.

Вже вийшла

нова серія (VIII.) переписних листків на Свята Рождества Хр., Нового року і Богоявленя. Серія складає ся з 5 карт чорних і кольорованих і коштує шгука 6—14 с.

Великий вибір дарунків на Свята. Шопки з ангеликами, свічками в ціні від 70 с. до 10 К. Вишивані краватки по 4 і 5 К. Вишивані сорочки від 12—30 К. Обруси від 20 до 100 К. Ручники від 6 К. Срібні перетені по 120 К. Гердані від 2—6 К. Пояси з пацьорків від 7—100 К. Гуцульські запаски від 4—20 К. Квистарики (кожушки) по 26 К і 30 К. Ланцуски синьо-жовті з соколом по 2 К. З гербом мошонки від 2—4 К, папіросницї від 1—3 К, брошки по 50 с., шпильки по 30 і 50 сот., спинки по 50 і 70 с. і пр. Козацькі шапки для мужчин і женцин по 4 і 6 К. Сокільські шапки по 4 К. Килими з гербом і без від 30 до 50 К. Портрети і бюста Шевченка, Хмельницького і пр. 16—50 К. Портрети ручної роботи і крейдкові з фотографії по 14 К, в рамах за склом по 30 К і більше. Вироби з глини, тарелі, флякони, умивальні, посуд, фігурки (типи), попільнички в великім виборі. Альбуми на фотографії від 5—10 К, на картки від 3 К, памятки від 1 К. Розмова цвітїв 1-70 К. Листовий папір в хороших касетках від 1—10 К.

Гуцульські вироби: ножі до паперу по 2-50 К, ручки по 1-20 К, лінії по 5 К, пушки по 15 К, рами за 120 К, тарелі від 15-60 К, монограми до гафту по 30 с. до вишиваня по 1 К. — Русини! Купуйте лиш в „Сокільськім Базарі“, товари добрі і трівкі, можуть конкурувати з товарами світових фірм.

Товариство торговельно-промислоє „Сокільський Базар“, стоваришенє зареєстрованє з обмеженою порукою у Львові.

Вступайте в члени „Сокільського Базару“ у Львові! Уділ 25 К, вписове 2 К, стопа процентова від вкладок 5 прц.

Льокуйте гроші на ошадність в нашій Товаристві. Стопа процентова 5%. Спричиніть скорє закупно власного дому. Стопа процентова 5%.

Рух поїздів залізнячих

важний від 1. мая 1907 — після часу середко-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою. Нічна пора числить ся від 6. годеня вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракowa: **8-40***, **2-31***, **8-55**, **1-30**, 5-50*, 7-25, 9-45, 5-25, 9-50*.
З Ряшева: 1-10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7-20, 12-00, **2-16**, 5-40, 10-30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7-01, 11-40, **2-02**, 5-15, 10-12*.
З Черновець: **12-20***, 5-55*, 8-05, **2-25**, 3-55, 9-01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10-05.
Зі Станиславова: 8-05.
З Рави і Сокаля: 7-10, 12-40.
З Яворова: 8-22, 5-00.
З Самбора: 8-00, 10-30, 1-55, 9-20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7-29, 11-59, 10-50*.
Зі Стрия, Тухлі: 3-51.
З Белця: 4-50.

Відходять зі Львова:

До Кракowa: **7-05***, **12-45***, 3-45*, **8-25**, 8-40, **2-45**, 6-15*, 7-20*, 11-00*.
До Ряшева: 4-05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6-20, 10-45, **2-17**, 7-00*, 11-15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6-35, 11-03, **2-32**, 7-24*, 11-35*.
До Черновець: **2-51***, 6-10, 9-20, **1-55**, 10-40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11-30*.
До Рави, Сокаля: 6-12, 7-10*.
До Яворова: 6-58, 6-30*.
До Самбора: 6-00, 9-05, 4-30, 10-51*.
До Коломиї і Жидачева: 2-35.
До Перемишля, Хирова: 4-05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7-30, 2-26, 6-25*.
До Белця: 11-05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятка: 5-50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3-25, 5-30 по полуд. і 8-20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділі і рим. кат. свята) 1-46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділі і рим. кат. свята) 10-05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділі і рим. кат. свята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9-55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що день) 1-15 по полудни і 9-25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділі і рим. кат. свята) 10-10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділі і рим. кат. свята 9-40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділі і рим. кат. свята 11-50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2-28, 3-45, 5-45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділі і рим. свята 12-41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділі і рим. свята) 9-05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділі і рим. свята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8-34 вечер.

За редакцію відповідає: Адам Креховецький.

4

Найдешевше можна купити лише

В А В К Ц Й Н І Й Г а л и

Пасаж Миколяша

меблі, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутерії,
старинности і все можливе до домового уладження.

Порозуміне з провінцією писемно.

Вступ вільний цілий день.

Головна агенція дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

приймає пренумерату і оголошення до всіх днев-
ників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Газети Львівської“ може
приймати оголошення виключно лиш ся агенція.